

uitspraak

RECHTBANK AMSTERDAM

Bestuursrecht

zaaknummer: AMS 19/1173

uitspraak van de voorzieningenrechter van 2 april 2019 in de zaak tussen

R.A.A. Rietveld, te Amsterdam, verzoeker
(gemachtigde mr. K. Faber),

en

de Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (UWV),
verweerder.

Procesverloop

Verzoeker heeft bezwaar gemaakt tegen een aantal besluiten die niet aan verzoeker bekend zijn gemaakt waardoor de arbeidsongeschiktheidsuitkering van verzoeker niet is uitbetaald. Verzoeker heeft de voorzieningenrechter verzocht om een voorlopige voorziening te treffen.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 18 maart 2019. Verzoeker is verschenen bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder is met bericht van afwezigheid niet verschenen.

Overwegingen

1. Het oordeel van de voorzieningenrechter heeft een voorlopig karakter en bindt de rechtbank in een (eventueel) bodemgeding niet.
2. De voorzieningenrechter stelt voorop dat duidelijk is dat verzoeker in financiële problemen verkeert. Het is van belang dat deze situatie op een goede manier wordt aangepakt om verdere problemen te voorkomen.
3. Om over de inhoud van deze zaak een oordeel te kunnen geven moet sprake zijn van een lopende bezwaar- of beroepsprocedure gericht tegen een besluit van in dit geval het UWV. Verzoeker heeft zijn bezwaar gericht tegen een aantal perioden in het verleden waarover hij stelt geen uitkering te hebben ontvangen te weten:
 - 7 maanden geen uitkering in 2007;
 - 6 maanden geen uitkering in 2008;
 - 3 maanden geen uitkering eind 2008/begin 2009;
 - 12 maanden geen uitkering mei 2009/april 2010;
 - 14 maanden geen uitkering mei 2016/juli 2017;
 - 8 maanden te lage uitkering april 2018/november 2018.

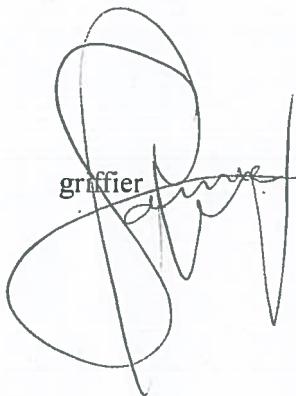
Verzoeker heeft niet aangegeven tegen welke besluiten hij zijn bezwaren richt. Zonder deze besluiten kan de voorzieningenrechter niet beoordelen of sprake is geweest van het niet uitbetalen van de uitkering van verzoeker en wat daarvoor de reden is geweest. De omstandigheid dat deze besluiten ontbreken, ligt naar het oordeel van de voorzieningenrechter in deze procedure in de risicosfeer van verzoeker. Uit het dossier blijkt immers niet dat (de gemachtigde van) verzoeker heeft geprobeerd deze besluiten op te vragen bij verweerder of dat namens hem is geïnformeerd bij zijn voormalig advocaat die hem ook in een procedure met dezelfde verweerder heeft vertegenwoordigd. Dit ligt wel voor de hand, omdat in het dossier een oud bezwaarschrift van een advocaat aanwezig is over de perioden in 2008, 2009 en 2010. Verzoeker zou op zijn minst moeten achterhalen hoe het met die procedure zit voordat daarover in een voorlopige voorziening geoordeeld kan worden. Verzoekers gemachtigde zou dat toch eenvoudig bij de toenmalige advocaat moeten kunnen nagaan. De periode 2016 en 2017 heeft verzoeker vrijwel geheel alsnog betaald gekregen en over de periode 2018 moet voor verzoeker, nu dat zo recent is, eenvoudig een besluit boven water zijn te krijgen. De voorzieningenrechter is van oordeel dat op dit moment van geen enkele periode duidelijk is wat de procedurele status is, terwijl dat wel nodig is.

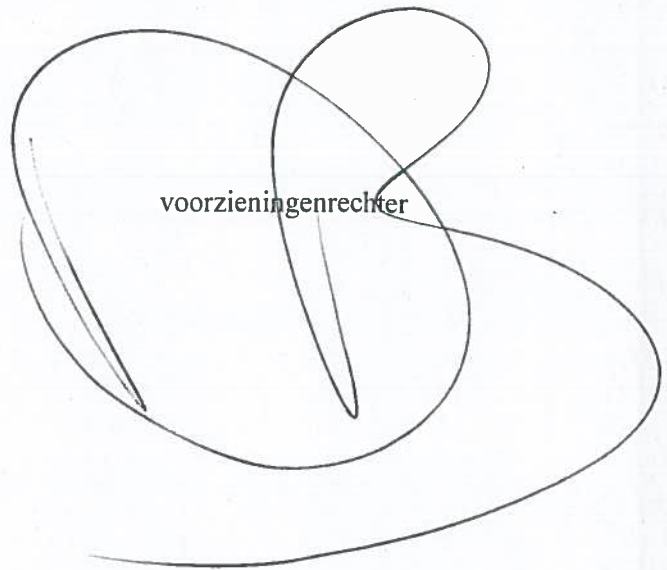
4. De voorzieningenrechter constateert dan ook dat op het moment geen sprake is van een procedure met enige kans van slagen. Onder deze omstandigheden ziet de voorzieningenrechter geen aanleiding om een voorschot van € 20.000,- op de te vorderen schadevergoeding van € 50.000,- toe te kennen zoals door verzoeker is verzocht. Het verzoek zal dan ook worden afgewezen. Voor een proceskostenveroordeling of een vergoeding van het griffierecht bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De voorzieningenrechter wijst het verzoek om voorlopige voorziening af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. D. Bode, voorzieningenrechter, in aanwezigheid van mr. S. Leijen-Westra, griffier. De beslissing is in het openbaar uitgesproken op 2 april 2019.

griffier 

voorzieningenrechter 

-2 APR 2019

Afschrift verzonden aan partijen op:

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak staat geen rechtsmiddel open.

KOPIE CONFORM 